

Benej Chorew

Kategorie: Instytucje

Pol. Synowie Horebu. Religijne stowarzyszenie wychowawcze w pewien sposób kontynuujące działalność przedwojennego łódzkiego towarzystwa, którego celem było ćwiczenie się w duchowej szlachetności, pogłębianie wiary oraz obyczajności itp. Bnej Chorew zostało założone w getcie przez niejakiego Szlojme Dana Siwosza¹ (neoortodoksa). Stowarzyszenie otworzyło religijne, wokół którego grupowali się tzw. hirszyści, czyli zwolennicy dr. Szimszona Refuela Hirsza². Zaraz po powstaniu getta członkowie Bnej Chorew usilnie zachęcali religijnych robotników do przestrzegania szabasu. Interweniowali też w resortach i innych placówkach w przypadku szykanowania przestrzegających szabasu. Drugim zadaniem, które postawili sobie członkowie stowarzyszenia, było nauczanie osieroconych dzieci zmagania kadiszu³. Wyszukiwali sieroty, prowadzili je do minjanów⁴ i pilnowali, by dzieci odmawiały kadisz za rodziców. Kiedy oficjalnie zamknięto w getcie chedery, członkowie stowarzyszenia chodzili po domach i tam nauczali dzieci. Organizowali grupy dzieci prowadzone przez „wychowawców”, którzy uczyli je hebrajskiego, żydowskiej historii i wygłaszali wykłady na tematy religijne.

Lokal stowarzyszenia przy ul. Łagiewnickiej 22 zamknięto, ale działalność Bnej Chorew nie ustała. W każdy piątek w mieszkaniu innego członka organizowano tzw. mesibes⁵, urządzano tische⁶, a dziecięcy chór wykonywał zmires⁷. Członkowie rady pedagogicznej wygłaszali okolicznościowe wykłady. 28 marca 1944 r., w piątą rocznicę powstania Benej Chorew, odbyła się uroczysta akademicka, w której wzięli udział wszyscy aktywni działacze stowarzyszenia.

Jerachmil Bryman

Przypisy

1. Hersz (ur. 1889) i Chaja (ur. 1889) Siwosz zostali deportowani do łódzkiego getta z Kalisza. Zamieszkali przy ul. Łagiewnickiej 22/6.
2. Samson Rafael Hirsch (1808–1888) – ur. w Hamburgu, pełnił funkcję rabina w Oldenburgu, Emden, na Morawach i we Frankfurcie nad Menem. Myśliciel i filozof, twórca nowoczesnej szkoły ortodoksyjnego judaizmu, zwolennik integracji Żydów z nowoczesnym światem, jednak ze ścisłym przestrzeganiem wszystkich aspektów religii przodków. Swoje poglądy zawarł w wydanej w Niemczech w 1854 r. broszurze Die Religion im Bunde mit dem Fortschritt (Religia zjednoczona z postępem).
3. Kadisz (jid. kadesz) – jedna z najważniejszych i najczęściej odmawianych modlitw w liturgii żydowskiej; wyraża wiarę w jedyne Boga i poddanie się jego woli.
4. Minjan (jid. minjen) – zgromadzenie złożone z dziesięciu dorosłych mężczyzn, niezbędne do odprawienia modłów w synagodze oraz niektórych ceremonii religijnych.
5. Mesibe (hebr. mesiba) – uczta, przyjęcie, tu szabatowa kolacja.
6. Tisz (jid. dosł. stół) – określenie wywodzące się z tradycji chasydzkiej, oznaczające wspólny posiłek, któremu towarzyszą pouczające rozmowy, pogadanki, wykłady.
7. Zmires (hebr. zmirot) – pieśni biesiadne śpiewane w szabat.

Źródła

Encyklopedia, s. 28.

Tagi

dzieci edukacja młodzież życie codzienne życie religijne

Data aktualizacji: 07-06-2026

Data dodania: 07-07-2023